

Interpelláció Dávid Zoltán polgármester részére

Az interpelláció tárgya: In Memoriam Orosházi Kenyérünnep

Tisztelt Polgármester Úr!

„Szent István király azt a fundamentumot adta meg, amire azóta is építkezünk. Ostoba dolog lenne lebecsülni azt, aminek hiányában nem volna mire egyre bonyolultabb jelenkori emeleteinket fölhordani. Szakszerűtlen az a mester, aki csak a tetőt tervezi, az alapot pedig hagyja ebek harmincadjára”.

Ezzel a Jókai Anna idézettel erősítette meg gondolatait Németh Béla képviselő úr 2009-ben az Orosházi Kenyérünnep kapcsán. Hozzátette: „A mi életünk, a mi évszázadunk is csak egy emelet városunk, a nemzet, Európa és a világ épületében. S ha azt szeretnénk, hogy álljon a ház, gondosan kell építenünk, jól kell csinálnunk a dolgunkat. Figyelnünk kell az egész házra! De figyelnünk kell egymásra is, hiszen e ház építéséhez mindenkire szükség van, olyanra, aki tervezni tud és olyanra, akinek jól áll a kezében a vakolókanál, olyanra, aki látja az alapokat és olyanra, aki látja az elkövetkező két emeletet. Mindeközben, ahogyan széles e hazában is, vannak néhányan, akik építeni nem, csak lakni szeretnének.”

Tanulságos idézet, tökéletesen összefoglalja, hogyan kellene a város érdekeit szem előtt tartva, a lelkiismeretünk szerint képviselni a ránk bízott javakat. Jól sáfárkodni az elődök verejtéke, kreativitása, szorgalma, anyagi hozzájárulása, és lelkiismeretes munkája eredményeivel. Ilyen érték volt az Orosházi, majd Európai kenyérünnep is.

Ennek a napnak a turisztikai értékén felül a különleges értékét az adta, hogy a szervezés nem állt meg a fürdő kapujánál. A fürdő dolgozókon kívül a Városüzemeltetés dolgozói, a városunk egyesületei, a testvérvárosaink, a Hivatal dolgozói, a Pékek Fejedelmi Rendje, a Pékszövetség, pék vállalkozók határon innen és túl, a szakdolgozó kodolányis fiatalok, a szállásadók, képviselők párthovatartozástól függetlenül, és még sorolhatnánk, ki mindenki önkéntes munkája, tehetsége adta hozzá a „kovászt” a sikerhez. A „Kemencéktől a medencéig” szlogen egy önfeledt napot ígért, ahol Asztalos László pékmester, a Kenyérünnep „Atyja” a szerbiai kollégájával közös kemencében sütötte a bureket és a langallót, a forróságtól kimerült tömegnek jólesett a koncertek közötti felfrissülés a medencékben. Mert volt tömeg, öt –nyolcezer ember mulatott évről-évre Gyopárosfürdőn, és vitte hírét Gyopárosfürdő szépségének.

Ezt a felhalmozott értéket, ennek a sok önkéntes segítőknek a közel húsz éves munkáját, a Kenyérünnep vonzerejét vették önök semmibe, és tehetségtelen hozzáállásukkal a visszajáró vendégek helyett egy bármelyik faluban ugyanilyen színvonalon megrendezhető bulira züllesztették, egy arra teljes mértékben alkalmatlan, egyszerre mindössze nyolcszáz embert befogadni képes, árnyékot nem adó Főtéren.

Írhatnánk, hogy mennyit dolgoztak az egy híján húsz év alatt a szervezők. Felemlégethetnénk, hogy a Magyar Pékszövetség hagyományosan az orosházi Pékakadémia és Konferencia után Orosházáról nyilatkozta a Kossuth Rádióban, hogy milyen volt az az évi gabonatermés, de az Orosházát nem saját városaként szerető, és a fideszes igénytelenséget kiszolgáló Békéscsabáról ide „ejtőernyőztetett” Kiss László szervezőt úgysem hatja meg.

Sírássuk a „Pékek utcáját” ahol minden évben attrakció született, mint például a 14 méteres kenyér, melyet falbontással hoztak ki a pékségből, és gyalog sétálva a teherautó platója után a szervezők fogtak és óvtak a gyopárosi helyszínig? Vagy a Világ legnagyobb kulcsos kalácsát bemutató évet? Hogy bárhová vetődünk az országban, vagy Romániában, Szerbiában, legalább a sajtóból tudtak az Orosházi Kenyérünnepről? Hogy az Orosházán „innovatív” kenyér kategóriába nevezett máriatövismagból készült májvédő kenyérrel Riminiben Tukacs Roland vilábjnok lett? Ugyan minek, ha mára nem ezek az eredmények miatt szerepel városunk a sajtóban, hanem Simonka György országgyűlési képviselő haveri körének kétes ügyletei miatt?

Sorolhatnánk tovább, napokig is, de nincs értelme. Minden szervezőnek, résztvevőnek más hangsúllyal volt fontos ez a rendezvény, más emlékek fájnak, nem is szeretnénk, de nem is tudnánk a lényegét, a város és közösségépítő csodáját leírni. Azt csak az értheti, aki tevékenyen részt vállalt benne.

Visszakanyarodva a bevezetőhöz, önök ismét bebizonyították, hogy „építeni nem, csak lakni szeretnének”. Idegen érdeket szolgálva ismét elpusztítottak egy darabot a városunk értékei közül.

Mi, szocialista képviselők itt a testületi üléseken évek óta figyelmeztettünk a veszélyre, láttuk a közös ünnepünk sorvadását. Ha interpelláltunk, leszavazták. Ha külön támogatást javasoltunk ennek a rendezvénynek a költségvetésben, azt is. Az egyre elkeseredettebb hangú figyelmeztetéseinket lesöpörték, nem törődtek vele.

Büszkék magukra, hogy éppen a 20. jubileumi Orosházi Kenyérünnep előtt végezték ki az utolsó olyan hagyományt is, melyet a szocialista városvezetés hagyott önökre?

Nem szégyellik magukat, amikor egy „sajtpapír” tájékoztatja a fürdő főbejáratán a visszatérő látogatókat, hogy nem lesz Kenyérünnep?

Emlékezzünk az Orosházi Kenyérünnepre. Élt 19 évet.

Orosháza, 2018-08-31

Fetser János

önkormányzati képviselő